A europa li put l'alè

Després d'arraconar definitivament totes les utopies, vivim ja en una època en què veiem com el fantasma d'Europa s'arrossega davant dels nostres ulls, és el fantasma d'un somni insepult. Potser és el destí de tots els somnis, però cada vegada se'ns fa més dolorós escoltar els xerrics i els laments d'aquest continent que fou –i que encara és, malgrat tot– llum i guia del món.

A Europa li put l'alè i això és símptoma que alguna cosa no rutlla bé en les seves entranyes. A força de voler ser fidel als orígens, Europa no ha sabut bandejar del tot els seus instints autodestructius i a còpia d'anar covant idees endogàmiques han anat sorgint monstres. Va ser un error creure que el feixisme era un furóncol, un tumor que es podia extirpar quirúrgicament, perquè el feixisme està incrustat en l'ADN d'Europa, com una mena d'errata, d'equívoc primordial.

De la mateixa manera que els humans hem hagut de lluitar durant centenars de milers d'anys contra els instints animals de la nostra espècie, ara ens adonem que haurem de lluitar també constantment contra el feixisme.Albert Camusja ens va alertar d'aquest perill i ara veiem com novament les rates de la pesta tornen a sorgir de les clavegueres per infectar, potser irremissiblement, la nostra societat feliç.

És probable que l'any 2017 serà clau per confirmar o desmentir el caire d'aquesta deriva. L'eclosió del populisme, de la xenofòbia i d'una mena de militarisme indistingible dels poders econòmics, pot avançar en gairebé tots els països que conformen la Unió Europea i, encara amb més virulència, en els que estan fora. Més aviat que tard es tornarà a fer evident aquella única dualitat possible que plantejava Camus: «Només hi pot haver per a la ment humana dos universos possibles: el del sagrat i el de la revolta».

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/12/10/europa-li-put-lale/818567.html?utm_source=rss